

Arrest

nr. 320 832 van 28 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. JESSEN
Rue Paul Devaux 2
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (op dat ogenblik nog vertegenwoordigd door zijn voogd X) die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat R. JESSEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 21 augustus 2022 als niet-begeleide minderjarige en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 22 augustus 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 mei 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 20 november 2023.

1.3. Op 18 december 2023 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 20 december 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn in het dorp Abdelkhil, district Achin, provincie Nangarhar. Je bent van Pasjtoense origine en verklaart 17 jaar te zijn.

Je vader werkte als soldaat voor het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en was gestationeerd in de provincies Herat en Helmand.

De taliban kwamen vaak bij jullie thuis langs in Abdilkhel. Ze eisten dat je vader zou stoppen met zijn werk voor het ANA anders zouden jullie allerlei problemen krijgen. Je vader ging niet op hun eisen in en ongeveer 3,5 jaar voor je vertrek verhuisden jullie omwille van deze problemen naar Momand Dara, een ander dorp in hetzelfde district.

Ongeveer een jaar voor jouw vertrek uit Afghanistan kwamen de taliban voor het eerst bij jullie thuis langs in Momand Dara omdat ze naar jouw vader op zoek waren. Jij was toen niet thuis. Je moeder gaf hen het telefoonnummer van je vader en zei hen dat hij in Kaboel aan het werk was. Na dit bezoek informeerde je moeder je vader hierover via de telefoon.

De taliban dreigden er bij één van hun volgende bezoeken mee om jou te vermoorden of te ontvoeren indien je vader niet met zijn werk voor het ANA zou stoppen. Ze klopten toen 's avonds laat aan. Je moeder vertelde hen dat je niet thuis was. De taliban keken in alle kamers maar vonden jou niet omdat je moeder je verstopt had onder de deken. Na dit incident vertelde je vader je om voorzichtig te zijn. Je bleef thuis en ging niet meer buiten. De taliban kwamen ongeveer 7 à 8 maanden voor je vertrek nog éénmaal bij jou thuis binnen om het huis te doorzoeken. Je kon toen ontsnappen en naar het huis van de burens gaan. De taliban kwamen sinds dit incident nog bij jou thuis langs aan de deur maar ze gingen jullie huis niet meer binnen.

Ongeveer 3 à 5 maanden voor je vertrek uit Afghanistan werd je verkracht door de winkelier A.(...) S.(...) in zijn winkel. Na de verkrachting ging je naar huis en vertelde je dit aan je moeder. Je moeder nam je de volgende ochtend mee naar de dokter en ze vertelde de dokter wat er gebeurd was. De dokter gaf je een paar pillen voor je buikpijn en jullie keerden terug naar huis. Je moeder ging nadien naar A.(...)'s moeder om haar te confronteren met wat haar zoon jou aangedaan had. De moeder van A.(...) ontkende dit. Zij verspreidde vervolgens samen met A.(...) het nieuws dat jouw moeder hem hiervan valselyk had beschuldigd. Je werd omwille hiervan in jouw dorp uitgescholden en sommige dorpingen eisten dat je het dorp zou verlaten. Nadat je moeder je vader inlichtte over wat er gebeurd was, vertelde hij dat hij jou wou weggrijpen uit het dorp.

Twee maanden voor de machtsovername door de taliban in 2021 verliet je Afghanistan. Je vertrok vanuit Kaboel samen met je vader naar Iran. In Iran raakten jij en je vader gesplitst en hij werd later gerepatrieerd naar Afghanistan. Je reisde vanuit Iran verder naar België en je diende hier op 22 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in.

De taliban kwamen na je vertrek nog tweemaal bij jou thuis langs. De eerste keer doorzochten ze het huis en de tweede keer kwamen ze bij jullie aan de deur langs. Je vader werd na je vertrek uit Afghanistan meegenomen door de taliban en hij werd ongeveer een week na de machtsovername door hen gedood. A.(...) S.(...) werd gestenigd en gedood omwille van wat hij jou aangedaan had.

Ter staving van je verzoek legde je de volgende documenten neer: je taskara en de taskara van je vader, foto's van je vader in het leger, de bankkaart van je vader, de badge van je vader, het militaire boekje van je vader, documenten over het werk van je vader, foto's van jou samen met je vader, foto's van je overleden vader, en een medisch attest waaruit blijkt dat je aan tuberculose lijdt.

B. Motivering

Voorreest moet worden opgemerkt dat je op het moment van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Je vreest bij een terugkeer naar Afghanistan vervolgd te worden door de taliban omdat jouw vader een soldaat was bij het Afghaanse Nationale Leger (ANA). Daarnaast gaf je aan Afghanistan verlaten te hebben omdat je verkracht werd door een winkelier uit jouw dorp – A.(...) S.(...) - en dit bekend was geraakt in je dorp en bij de taliban.

Er dient te worden vastgesteld dat je er niet in geslaagd bent om jouw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het CGVS meent dat er omwille van volgende pertinente redenen geen geloof kan worden gehecht aan jouw bewering dat jij en je vader bedreigd werden door de taliban omdat jouw vader een soldaat was bij het ANA. Vooreerst legde je doorheen de asielprocedure volatiele en tegenstrijdige verklaringen af over jouw verblijfssituatie voor jouw vertrek uit Afghanistan, de verblijfplaats van jouw familieleden, en de wijze waarop je Afghanistan verliet. Bij jouw aankomst in België (Fiche MENA, 22/08/2022) verklaarde je dat je laatste verblijfplaats voor je vertrek je geboortedorp Abdelkhil was en dat je hele familie daar verbleef. Daarnaast stelde je dat je samen met je vader uit Afghanistan vertrok en dat je in Iran van je vader gescheiden raakte. Je gaf verder aan dat je vader je reis geregeld en betaald had. Dergelijke verklaringen stroken niet met wat je hierover vertelde tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Zo verklaarde je bij de DVZ dat je de laatste 3,5 jaar voor je vertrek in het dorp Momand Dara verbleef en dat je vader spoorloos was sinds de machtsovername door de taliban (Verklaring DVZ, rubrieknr. 10, 16, 18 & 33). Je ontkende bij de DVZ dat je samen met je vader vertrokken was. Je gaf aan dat hij later vertrokken was en dat je oom je hele reis had geregeld. Voorts verklaarde je dat je hele gezin in Momand Dara verbleef. Ten slotte, vertelde je op een ander moment tijdens het interview bij de DVZ dat je geen idee had of je vader meegenomen, ontvoerd of zelf vertrokken was (Vragenlijst CGVS DVZ, vraagnr. 5). Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf je een derde versie van de feiten waarbij je elementen uit je aankomstinterview en het interview bij de DVZ met elkaar vermengde. Enerzijds bevestigde je je verklaringen bij de DVZ dat je voor je vertrek in Momand Dara verbleef en dat je familie daar momenteel verblijft (CGVS, pg. 7-9). Anderzijds verklaarde je net zoals tijdens je aankomstinterview, hoewel je dit bij de DVZ ontkend had, dat je samen met je vader vertrokken was en dat jullie mekaar kwijtraakten in Iran (CGVS, pg. 12-15). Je voegde hieraan toe dat je vader ongeveer een week na de machtsovername gedood werd door de taliban en dat je dit een paar maanden of vier maanden voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS te weten kwam. Nadat je met deze wisselende en tegenstrijdige verklaringen geconfronteerd werd, gaf je hiervoor geen uitleg en volhardde je louter in je laatste verklaringen, nl. dat je vanuit Afghanistan samen met je vader vertrokken was en dat je oom je reis vanaf Turkije geregeld had (CGVS, pg. 24). Het louter verwijzen naar één versie van je verklaringen als zijnde de correcte verklaring is echter niet van aard om de vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen. Er anders over oordelen zou immers elk opeenvolgend verhoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken. Bijgevolg ondermijnt deze vaststelling op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas. Redelijkerwijze kan er immers verwacht worden dat je doorheen de asielprocedure uniforme verklaringen zou afleggen over je laatste verblijfplaats voor jouw vertrek, de verblijfplaats van jouw familieleden, en de wijze waarop je uit Afghanistan vertrok. Deze vaststelling klemmt des te meer daar je ook over het moment van jouw vertrek uit Afghanistan weinig coherente verklaringen aflegde tijdens de asielprocedure. Tijdens het interview bij de DVZ was je instaat om een specifiek tijdstip voor jouw vertrek te geven. Je stelde meermaals dat je in Afghanistan verbleef tot 2 maanden voor de machtsovername door de taliban (Verklaring DVZ, rubrieknr. 10 & 34). Deze specifieke tijds aanduiding voor jouw vertrek uit Afghanistan staat in schril contrast met de bijzonder vage en nietszeggende verklaringen die je hierover aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Je stelde dat je de datum van je vertrek niet kende en dat je niet wist in welke periode van het jaar dat je vertrokken was. Je gaf enkel aan dat het een beetje warm was. Toen je vervolgens gevraagd werd of je kon zeggen in welke maand of welk seizoen het was, kon je hierop evenmin een antwoord geven (CGVS, pg. 14). Daarnaast is het op zich bijzonder vreemd en weinig logisch dat je het overlijden van jouw vader niet eerder aanhaalde tijdens de asielprocedure, hetzij bij de registratie van jouw verzoek om internationale bescherming (Fiche MENA, 22/08/2022), hetzij tijdens het interview bij de DVZ bijna 9 maanden later op 8 mei 2023. Je verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat je vader werd meegenomen door de taliban en gedood werd ongeveer één week na de machtsovername door de taliban in de zomer van 2021 (CGVS, pg. 12 & 13). Je gaf als verklaring voor het niet eerder vermelden van zijn dood tijdens de asielprocedure dat je moeder je hiervan pas enkele maanden of vier maanden voor het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond op 20 november 2023, op de hoogte bracht omdat je ziek was, omdat het slecht nieuws was, en omdat ze dat dacht dat je dit niet zou aankunnen (CGVS, pg. 12 & 15). Dergelijke uitleg kan het CGVS niet overtuigen. Uit jouw verklaringen blijkt immers dat je sinds je aankomst in België contact had met je familie in Afghanistan – je praat twee à drie keer per week met je moeder –, dat je moeder op de hoogte was van jouw verzoek om internationale bescherming in België, en dat zij de persoon was die een aantal documenten naar jou in België verstuurde via een dorpeling ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming (CGVS, pg. 5, 6, 8 & 12). Redelijkerwijze kan er dan ook verwacht worden dat jouw moeder er net alles aan zou gedaan hebben om jou te informeren over de dood van jouw vader gezien dit een cruciaal element is voor jouw verzoek om internationale bescherming, en dat zij dit niet gedurende bijna twee jaar zou achtergehouden hebben voor haar oudste zoon (CGVS, pg. 13). De vaststelling dat je naliet de dood van jouw vader eerder te vermelden tijdens de asielprocedure ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over

zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Voors dient te worden vastgesteld dat je verklaringen over het handelen van de taliban voor jouw vertrek uit Afghanistan weinig plausibel zijn in de door jou geschetste context. Je verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat de taliban in Abdelkhil vaak – je zei dat dit soms elke dag was - langskwamen aan jullie huis, dat ze tegen de deur schopten en zeiden dat er iemand woonde die voor de buitenlanders werkte, en dat ze tegen je moeder vertelden dat je vader met zijn werk voor het ANA moest stoppen. Je vader bleef ondanks deze eisen steeds verder werken voor het ANA. Je gaf hierbij ook aan dat de taliban behalve langskomen geen andere stappen tegen jullie ondernamen en dat ze het huis niet doorzochten in Abdelkhil (CGVS, pg. 16, 17 & 21). Jullie verhuisden ongeveer 3,5 jaar voor je vertrek uit Afghanistan naar Momand Dara. Een jaar voor je vertrek kwamen de taliban er voor het eerst langs omdat ze op zoek waren naar jouw vader. Je moeder gaf hen zijn telefoonnummer en verklaarde valselijk dat hij in Kaboel werkte (CGVS, pg. 17 & 18). Je gaf aan dat ze nadien bleven langskomen en dat ze twee keer je huis doorzochten omdat ze jou wouden ontvoeren of vermoorden indien je vader niet stopte met zijn werk voor het ANA. De eerste keer kwamen ze binnen maar hebben ze volgens jou niet echt de kamers doorzocht en gewoon in de kamers gekeken. Ze vonden jou niet omdat je moeder je verstoppt had onder de dekens (CGVS, pg. 19). De tweede en laatste keer dat ze binnenkwamen en je huis doorzochten was 7 à 8 maanden voor je vertrek uit Afghanistan. Je kon toen langs de poort van de velden – je huis heeft twee poorten – wegluchten en naar de burens gaan. Sindsdien kwamen de taliban nog langs maar niet meer bij jullie thuis binnen (CGVS, pg. 20 & 21). Dergelijke vrijblijvende handelswijze van de taliban voor jouw vertrek uit Afghanistan, nl. dat zij nalieten jullie huis te doorzoeken in Abdelkhil, dat zij in Momand Dara slechts twee keer jullie huis doorzochten - waarbij zij de eerste keer louter in de kamers keken en nalieten onder de dekens te kijken, en dat je de tweede keer vrij eenvoudig langs één van de twee poorten van je huis weg kon vluchten naar je burens -, en dat zij de laatste 7 à 8 maanden voor je vertrek het huis niet meer doorzochten, is weinig logisch en bijzonder vreemd in de door jou geschetste context. Uit jouw verklaringen blijkt immers dat de taliban in jouw regio de controle hadden - de politie kon niet naar jouw dorp komen -, dat ze er rondliepen en de mensen sloegen, en dat ze mensen die voor de overheid of het leger werkten vermoordden (CGVS, pg. 13). Je gaf hierbij als voorbeeld hoe de taliban een soldaat van de commandotroepen, die zich had verstoppt in een waterput nadat de taliban bij hem waren thuis geweest, doodschoten hoewel zijn moeder en de hele familie hen smeekten omdat niet te doen (CGVS, pg. 13). Deze harde aanpak van de taliban ten opzichte van mensen die hen tegenwerken wordt ook bevestigd door de landeninformatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (zie EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf)). Aangezien je vader nooit inging op de eisen van de taliban om met zijn werk voor het ANA te stoppen, kan er in de door jou geschetste context en gelet op de informatie waarover het CGVS beschikt dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat de taliban reeds in Abdelkhil jullie huis zouden doorzocht hebben, dat zij bij hun twee huiszoekingen in Momand Dara grondiger te werk zouden gegaan zijn, dat zij niet plots met huiszoekingen zouden gestopt zijn tijdens de laatste 7 à 8 maanden voor je vertrek uit Afghanistan, en dat zij concrete en ernstige stappen zouden ondernomen hebben tegen jou en jouw familie voor jouw vertrek uit Afghanistan. De vaststelling dat het vrijblijvende handelen van de taliban jegens jou en jouw familie voor jouw vertrek weinig logisch en bijzonder vreemd is, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Ten slotte, is het gedrag van jou en je vader niet in overeenstemming met de door jou aangehaalde feiten en vrees. Na dat de taliban bij de eerste huiszoeking hadden verklaard jou te willen ontvoeren of vermoorden indien je vader niet zou stoppen met zijn werk, vertelde je vader je om voorzichtig te zijn. Je ging nadien niet meer buiten, je zat gewoon thuis en je nam behalve dat geen concrete veiligheidsmaatregelen (CGVS, pg. 20). Daarnaast verklaarde je dat je na de tweede huiszoeking – toen je even naar de burens was gevlucht – evenmin concrete veiligheidsmaatregelen nam maar dat je maternale oom wel vaker bij je thuis kwam (CGVS, pg. 21). Je bleef vervolgens nog 7 à 8 maanden thuis hoewel de taliban bij jou thuis bleven langskomen en je verliet het land nadat je in het dorp het slachtoffer zou worden zijn van een verkrachting (CGVS, pg. 21-24). Dergelijke gedrag is bijzonder vreemd en weinig logisch in de door jou geschetste context. Aangezien de taliban in jouw dorp de controle hadden en hardhandig optraden tegen dorpelingen die voor de overheid en het leger werkten (zie supra.), kan er immers redelijkerwijze verwacht worden dat jij en je vader, na de eerste huiszoeking van de taliban, snel concrete en ernstige veiligheidsmaatregelen genomen zouden hebben om je tegen de taliban te beschermen, dat je ondergedoken zou zijn of het land zou verlaten hebben, en dat je vader je, gezien de taliban je wisten wonen en regelmatig bij je thuis langskwamen, al zeker niet thuis zou laten wonen hebben. De vaststelling dat het gedrag van jou en je vader niet in overeenstemming is met de door jou aangehaalde feiten en vrees, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Hoewel je profiel als zoon van een soldaat bij het ANA en de documenten die je hieromtrent neerlegde – nl. de foto's van je vader in het leger, de bankkaart van je vader, de badge van je vader, zijn militaire boekje en

documenten over zijn werk - niet in twijfel worden getrokken, moet worden opgemerkt dat dit op zich niet volstaat om als vluchteling erkend te worden. Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Jij haalde aan dat je vader soldaat was bij het ANA, dat de taliban ermee dreigden jou te vermoorden of ontvoeren indien je vader zijn werk niet zou stopzetten, en dat je vader na je vertrek door de taliban werd meegenomen en gedood. Er werd reeds aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan je verklaringen over deze problemen (zie supra.). Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van je vader toon je de problematische situatie waarin hij zich volgens jouw verklaringen bevindt niet aan. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Jij haalde geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF, waarvan je a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Daarnaast haalde je aan dat je 3, 4 of 5 maanden voor je vertrek verkracht werd in de winkel van A.(...) S.(...) en dat je Afghanistan verliet met de hulp van je vader nadat dit in het dorp was uitgekomen en ook de taliban dit te weten kwamen. De mensen uit het dorp scholden je uit en sommigen eisten dat je uit het dorp moest vertrekken (CGVS, pg. 4, 5, 22-24). Het CGVS meent dat er omwille van volgende vaststellingen geen enkel geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen hierover.

Ten eerste, is het bijzonder vreemd en weinig logisch dat je dit probleem niet eerder aankaartte tijdens de asielprocedure. Je vermeldde over dit probleem niets bij je aankomstinterview in België (Fiche MENA) en evenmin 9 maanden later tijdens het interview bij de DVZ. Je beperkte je tijdens deze interviews tot de problemen die je zou gekend hebben met de taliban omwille van het werk van jouw vader voor het ANA. Het gegeven dat je deze verkrachting niet eerder tijdens de asielprocedure vermeldde bij de DVZ is totaal onaannemelijk in het licht van jouw verklaringen hierover bij het CGVS. Uit het persoonlijk onderhoud bij het CGVS blijkt immers dat dit probleem de directe aanleiding vormde voor jouw vertrek uit Afghanistan. Zo gaf je aan dat je omwille hiervan werd uitgescholden door de dorpeelingen en dat sommigen zelfs eisten dat je uit het dorp moest vertrekken (CGVS, pg. 4). Later tijdens het persoonlijk onderhoud gaf je aan dat je vader, nadat hij hierover door je moeder werd ingelicht, zei dat hij jou zou weggrijpen uit het dorp (CGVS, pg. 14, 16 & 23). Er kan dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat je de directe aanleiding voor jouw vertrek uit Afghanistan eerder zou aangehaald hebben tijdens de asielprocedure. De verschoning die je hiervoor aanreikte, kan het CGVS niet overtuigen. Je verklaarde dat het voor jou moeilijk was om hierover te praten en dat je dit nog nooit tegen iemand gezegd had (CGVS, pg. 4 & 5). Dergelijke uitleg valt bezwaarlijk ernstig te nemen gezien dit scherp in contrast staat met de openheid waarmee jij en je familie over dit probleem communiceerden net nadat dit zou plaatsgevonden hebben. Zo verklaarde je dat jij je moeder kort nadien informeerde over de verkrachting, dat jullie naar de dokter gingen en ook daar open waren over wat er gebeurd was met jou, dat je moeder vervolgens de moeder van A.(...) hiermee confronteerde, dat het dorp hiervan op de hoogte raakte via de moeder van A.(...), en dat je moeder vervolgens ook je vader hierover informeerde (CGVS, pg. 22 & 23). Bijgevolg doet deze vaststelling op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit probleem. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten, en dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Ten tweede, is het gedrag van jouw moeder bijzonder vreemd en weinig logisch in de door jou geschetste context. Zoals hierboven reeds werd aangegeven vertelde je dat je moeder nadat je haar hierover inlichtte met jou naar de dokter ging en daar openlijk vertelde over wat er met jou gebeurd was. Daarna ging zij, zonder hierover enig overleg te plegen met iemand anders van jouw familie of met jouw vader, naar het huis van de moeder van A.(...) om haar met de daden van haar zoon te confronteren (CGVS, pg. 23). Ze deed dit omdat ze kwaad was. Dergelijke gedrag van jouw moeder, nl. dat zij zonder enig overleg te plegen met iemand anders van de familie of met je vader naar de dokter en de moeder van A.(...) stapte om dit probleem aan te kaarten en dat zij hierover openlijk sprak, is bijzonder vreemd en risicovol in de door jou geschetste context. Uit jouw verklaringen blijkt immers dat wanneer er een verkrachting gebeurt, dit als gevolg heeft dat je wordt uitgescholden en uitgesloten, dat ook jouw familie wordt uitgesloten, dat niemand met je wil trouwen, en dat het leven voor jou onmogelijk wordt (CGVS, pg. 4). In dergelijke context kan er dan ook redelijkerwijze verwacht worden dat jouw moeder, nadat jij haar hierover informeerde, enige voorzichtigheid aan de dag zou gelegd hebben alvorens dit aan de dokter en de moeder van A.(...) te communiceren en dat zij dit, gelet op

het collectivistische, patriarchale karakter van de Afghaanse maatschappij en de gevolgen die dergelijke feiten volgens jou voor de hele familie zouden kunnen hebben, eerst binnen de eigen familie zou aangekaart hebben. Bijgevolg ondermijnt deze vaststelling verder de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Ten derde, dient te worden opgemerkt dat ook het gedrag van A.(...) en zijn moeder weinig logisch is in de door jou geschetste context. Toen je gevraagd werd hoe de dorpelingen te weten kwamen dat A.(...) jou verkracht had, vertelde je dat A.(...)'s moeder dit ontkende toen jouw moeder haar hiermee confronteerde maar dat zij en A.(...) dit later tegen andere mensen vertelden en zeiden dat deze beschuldiging niet klopte (CGVS, pg. 24). Het gegeven dat A.(...) en zijn moeder dit verhaal zelf in het dorp zouden verkondigen, valt echter evenmin te rijmen met de door jou geschetste context (zie supra.). Aangezien dergelijke verkrachting ertoe kan leiden dat jij en je familie uitgescholden of uitgesloten kunnen worden, houdt het immers geen steek dat A.(...) en zijn moeder dergelijk verhaal, zelfs al zouden ze hierbij vermelden dat dit vals is, over zichzelf zouden verspreiden. Toen je gevraagd werd om welke reden zij dit tegen andere personen vertelden, kon je hiervoor geen uitleg verschaffen. Je zei dat je geen idee had waarom ze dit gedaan hadden. Je gaf enkel aan dat er andere moeders waren gekomen en dat ze toen dit verhaal verteld had (CGVS, pg. 24). De vaststelling dat het gedrag van A.(...) en zijn moeder bijzonder vreemd en weinig logisch is, doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Ten slotte, dient te worden benadrukt dat je doorheen de asielprocedure bijzonder volatiele en tegenstrijdige verklaringen aflegde over jouw verblijf in Momand Dara voor jouw vertrek uit Afghanistan (zie supra.). Deze tegenstrijdigheden doen ernstige twijfels rijzen over het gegeven of je voor je vertrek werkelijk verbleven hebt in Momand Dara. Bijgevolg ondermijnt dit ook de geloofwaardigheid van de problemen die zich in Momand Dara zouden voorgedaan hebben voor je vertrek uit Afghanistan, nl. dat je er verkracht zou zijn door de winkelier A.(...) S.(...).

De documenten die je voorlegde, wijzigen voorgaande vaststellingen niet. De foto's van jou samen met je vader, de taskara van je vader, en jouw taskara tonen louter de identiteit en herkomst van jou en jouw vader aan uit Afghanistan, die in deze beslissing niet worden betwist.

Wat betreft de foto's die je voorlegde van je overleden vader dient te worden vastgesteld dat er geen bewijswaarde aan dergelijke foto's kan worden toegekend daar deze door mogelijke enscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld.

Wat betreft het medisch attest, waaruit blijkt dat je aan tuberculose lijdt, dient te worden opgemerkt dat dit evenmin ter discussie staat. Zonder afbreuk te doen aan de ernst van je gezondheidstoestand, dient aanvullend te worden opgemerkt dat de door jou aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van je medische problemen dien je je te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Gelet op dit alles is het niet aannemelijk dat er op heden in Afghanistan in hoofde van uw persoon een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan, en kan u de vluchtelingenstatus dan ook niet toegekend worden. Evenmin maakt u aannemelijk een reëel risico op het lijden van ernstige schade te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar

anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over

confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Nangarhar in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Nangarhar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Nangarhar. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of

een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_Citry_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist_an_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie.

Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste

plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Toen je gevraagd werd om welke reden de taliban je zouden viseren, gezien jouw vader dood is, stelde je dat je geveiseerd zou worden omdat je gevlucht was naar het land van de ongelovigen en daarin contact was gekomen met ongelovigen (CGVS, pg. 21 & 22). Dit vormt echter louter een blote bewering die je op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Wanneer je gevraagd werd op wat je je hiervoor baseerde, kon je immers geen enkele concrete indicatie aanreiken waaruit blijkt dat de taliban op de hoogte zouden zijn van je verblijf in een ongelovig land en dat zij je omwille hiervan zouden viseren bij terugkeer. Integendeel, je beperkte je tot het vage en algemene antwoord dat de taliban, voor zover jij weet, muziek en disco verboden hebben, en dat ze mensen die in contact kwamen met buitenlanders en ongelovigen hard aanpakken (CGVS, pg. 22). Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat de taliban bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zouden te weten komen dat je in een ongelovig land hebt verbleven en dat zij je omwille hiervan zouden viseren.

Voorts verklaarde je advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat je op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebt, dat je een deel van je puberteit hebt doorgebracht in België, en dat er omwille hiervan aandacht moet gegeven worden aan verwestering of de perceptie van verwestering in jouw hoofdte in geval van terugkeer naar Afghanistan (CGVS, pg. 25). Je voogd gaf verder aan dat je heel gemotiveerd was om naar school te gaan hoewel je vaak afwezig was door je ziekte, en dat je je best doet om de taal te leren en je te integreren (CGVS, pg. 25). Er dient hierbij vooreerst te worden opgemerkt dat je tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf op geen enkel moment aangaf dat je verwesterd was, maar louter dat je omwille van het feit dat je naar een ongelovig land kwam en hier in contact kwam met ongelovigen zou geveiseerd kunnen worden bij terugkeer naar Afghanistan (zie supra.). Daarnaast moet worden vastgesteld dat je tot 14 à 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, pg. 14), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Dit blijkt uit het feit dat je er deelnam aan het maatschappelijke leven. Zo verklaarde je immers dat je als oudste zoon de taken van je vader overnam wanneer hij aan het werk was bij het ANA. Je ging bijvoorbeeld naar de stad om er de boodschappen te doen (CGVS, pg. 13). Voorts blijkt uit je verklaringen dat je hier in België vasthoudt aan je geloofsovertuiging. Je bidt hier en neemt hier deel aan de ramadan (CGVS, pg. 7). Ten slotte, beschik je in Afghanistan over een familiaal netwerk dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Je verklaarde dat je 2 à 3 keer per week contact hebt met je moeder die in Afghanistan samen woont met je broers en zussen (CGVS, pg. 8). Je hebt met je moeder, je broers, en je zussen een goede relatie (CGVS, pg. 9). Je familie kan er ook rekenen op je maternale oom met wie jullie een goed contact hebben (CGVS, pg. 10). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de

eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de “*algemene beginselen van behoorlijk bestuur*”, waaronder het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en de samenwerkingsplicht. Verzoeker meent tevens dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Na een theoretische uiteenzetting van de aangehaalde rechtsbepalingen en -beginselen, gaat verzoeker in een eerste onderdeel van het middel in op de diverse weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en besluit hij dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

In een tweede onderdeel van het middel gaat verzoeker in op de algemene veiligheidssituatie, alsook de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan en oppert hij dat minstens de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden verleend.

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling en hem in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker voert in uiterste ondergeschikte orde aan om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift geen bijkomende stavingstukken.

3.2.2. Op 29 oktober 2024 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt (rechtsplegingsdossier, stuk 8):

- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november 2022;
- EUAA “*Afghanistan Security Situation*” van augustus 2022;
- EASO “*Afghanistan Country Focus*” van januari 2022;
- EUAA “*Country Guidance: Afghanistan*” van mei 2024;
- EUAA “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van augustus 2022;
- EASO “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van augustus 2020;
- EUAA “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van augustus 2022;
- UNAMA “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van juni 2023;
- COI Focus “*Afghanistan. Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023;
- EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 2 februari 2024.

3.2.3. Op 5 november 2024 maakt verzoeker, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij verwijst naar de voormelde rapporten en waaraan hij volgende stavingstukken voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 10):

- inschrijvingsbewijs Ligo van 28 september 2024 tot 25 januari 2025 (stuk 1);
- brief tewerkstelling *d.d.* 10 oktober 2024 (stuk 2);
- doorstroomdossier S. M. schooljaar 2023-2024 (stuk 3);
- verklaring AMA-dienst Fedasil Lommel (stuk 4);
- medisch dossier TBC (stuk 5);
- verklaring verzoekers voormalig voogd *d.d.* 4 november 2024 (stuk 6);
- verklaring van L. E. en kopie van identiteitskaart L. E. (stuk 7);
- foto's van verzoeker met L. E. (stuk 8).

3.3. Voorafgaande vaststellingen

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

Artikel 10.3 van de richtlijn 2013/32/EU, dat handelt over de vereisten voor de behandeling van verzoeken, bepaalt ook:

“3. De lidstaten zien erop toe dat de beslissingen van de beslissingsautoriteit over verzoeken om internationale bescherming zijn gebaseerd op een deugdelijk onderzoek. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

a) [...];

b) er nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld uit verschillende bronnen, zoals het EASO en de UNHCR, en relevante internationale mensenrechtenorganisaties, over de algemene situatie in de landen van oorsprong van verzoekers en, waar nodig, in de landen van doorreis, en dat het personeel dat de verzoeken behandelt en daarover beslist, over deze informatie kan beschikken;

[...]”

Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen

aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) er kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij en zijn vader bedreigd werden door de taliban omdat zijn vader een soldaat was bij het ANA vermits:

(a) verzoeker volatiele en tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn verblijfssituatie voor zijn vertrek uit Afghanistan, de verblijfplaats van zijn familie en de wijze waarop hij Afghanistan verliet,

(b) het niet aannemelijk is dat verzoekers moeder, die op de hoogte was van zijn verzoek om internationale bescherming en hem verschillende documenten in België toezond via een dorpeling ter staving van zijn verzoek, verzoeker niet onmiddellijk op de hoogte zou hebben gesteld van het overlijden van zijn vader door toedoen van de taliban,

(c) verzoekers verklaringen over het handelen van de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk zijn in de door hem geschetste context en evenmin stroken met de beschikbare landeninformatie,

(d) het gedrag van verzoeker en zijn vader – waarbij verzoeker behoudens thuis te zitten geen concrete veiligheidsmaatregelen nam – bovendien niet in overeenstemming is met de door verzoeker aangehaalde feiten en vrees,

(e) hoewel verzoekers profiel als zoon van een soldaat van het ANA en de documenten die hij hieromtrent neerlegde niet in twijfel worden getrokken, moet worden opgemerkt dat dit op zich niet volstaat om als vluchteling te worden erkend; verzoeker maakt niet aannemelijk dat zijn vader of hijzelf problemen kende omwille van het feit dat zijn vader soldaat was bij het ANA;

(ii) verder kan evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij 3 tot 5 maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan werd verkracht in de winkel van A. S. en hij hierdoor werd uitgescholden door dorpelingen die eisten dat hij het dorp zou verlaten nu:

(a) verzoeker dit probleem pas tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aankaartte,

(b) het door verzoeker geschetste gedrag van zijn moeder, waarbij zij de feiten zou hebben verteld aan de moeder van A. S., niet aannemelijk is,

(c) het gedrag van A.S. en zijn moeder evenmin aannemelijk is in de door verzoeker geschetste context,

(d) er door verzoekers volatiele en tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijf in Momand Dara voor zijn vertrek uit Afghanistan ernstige twijfels rijzen omtrent het gegeven of hij voor zijn vertrek daar daadwerkelijk heeft verbleven en bijgevolg ook of de feiten die zich in Momand Dara zouden hebben voorgedaan geloofwaardig zijn;

(iii) de documenten die verzoeker voorlegt, zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(iv) wat betreft verzoekers medisch attest, waaruit blijkt dat hij aan tuberculose lijdt, dient te worden opgemerkt dat deze aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet;

(v) inzake artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt geconcludeerd dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld in dit artikel; verzoeker laat na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld;

(vi) inzake artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt vastgesteld dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder de toepassing van dit artikel valt; uit analyse van de beschikbare informatie blijkt geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, laat staan door een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Verzoeker toonde evenmin aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij hij niet in staat zou zijn om in zijn elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien;

(vii) uit de beschikbare landeninformatie kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in Europa te hebben verbleven, volstaat om bij een terugkeer naar Afghanistan het bestaan van een nood aan

internationale bescherming aan te tonen; deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Er werden in het geval van verzoeker geen concrete elementen aangehaald.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

3.5. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt vooreerst uiteengezet dat, in overeenstemming met artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, verzoeker de mogelijkheid werd geboden om de nodige elementen aan te brengen waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in het administratief dossier, werd door de commissaris-generaal geoordeeld dat in hoofde van verzoeker bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat je op het moment van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS een niet-begeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er met het betoog in het verzoekschrift niet in afbreuk te doen aan voormelde motieven.

Ten onrechte tracht hij, waar hij in zijn verzoekschrift verwijst naar zijn jonge leeftijd, zijn gebrek aan scholing, zijn medische problemen en het feit dat hij het heel moeilijk heeft om te praten over de gebeurtenissen die hem zijn overkomen in Afghanistan, te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van deze problemen en klachten niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om in het kader van de procedure van zijn verzoek om internationale bescherming zijn asielrelaas op een samenhangende wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker geen (psycho-)medisch attest bijbrengt ter staving van zijn bewering als zou hij het heel moeilijk hebben om te praten over de gebeurtenissen die hem zijn overkomen in Afghanistan. Het medisch attest dat verzoeker voorlegt (stuk 5 van rechtsplegingsdossier, stuk 10) toont immers louter aan dat verzoeker aan tuberculose lijdt en hiervoor een behandeling volgt in België.

In dit verband merkt de Raad op dat verzoeker van deze beweerde kwetsbaarheid en problemen zelf niet de minste melding maakte in de 'vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ' die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 8 mei 2023. Op de vraag of er volgens hem bepaalde elementen of omstandigheden voorhanden zijn die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken, antwoordde hij immers ontkennend (zie 'vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ' d.d. 8 mei 2023, vraag 1).

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt bovendien, en dit in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd, dat alle persoonlijke onderhoudsopnames op normale wijze plaatsvonden en kunnen geen ernstige (psychologische) problemen in hoofde van verzoeker worden afgeleid. Uit deze stukken kan

dus niet worden afgeleid dat verzoeker niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Noch verzoeker, noch de advocaat of vertrouwenspersoon die hem bijstonden op de zetel van het CGVS formuleerden enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Geen van hen haalde er aan dat van verzoeker geen volwaardige verklaringen mochten worden verwacht omwille van psychologische problemen, zijn jeugdige leeftijd of het feit dat hij ongeschoold is. De Raad stelt ook vast dat noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud, noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Op het moment van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS op 20 november 2023 was verzoeker zeventien jaar en dus geen *infans*, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in staat is doorleefde en coherente verklaringen af te leggen over de feiten die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te verlaten. Daarnaast dient erop gewezen dat het feit dat men analfabeet is – nog daargelaten het feit dat verzoeker hierover wisselende en inconsistente verklaringen aflegt – niet betekent dat men verstoken is van iedere kennis en gezond verstand. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud en de bestreden beslissing blijkt verder dat rekening werd gehouden met verzoekers persoonlijke achtergrond en de algemene situatie in zijn land van herkomst. In de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden gelezen dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat hem zou zijn overkomen. Er was ook bijstand van een tolk Pashtou en verzoekers toenmalig voogd en advocaat waren aanwezig en konden hun opmerkingen geven op het einde.

Daarenboven vroeg en ontving verzoeker een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud en formuleerde hij hierover geen verdere opmerkingen behoudens drie verduidelijkingen (administratief dossier, stuk 4, 'Bijkomende informatie', e-mail van 7 december 2023) ten overstaan van het CGVS. Dit impliceert, overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/5^{quater}, § 3 van de Vreemdelingenwet dat verzoeker wordt geacht in te stemmen met de overige inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, zodat hij heden bezwaarlijk ernstig kan voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door de beweerde trauma's, het niet geschoold zijn en kwetsbaar profiel.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Verder duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.6. Landeninformatie

De Raad wijst er op dat de commissaris-generaal bij aanvullende nota van 29 oktober 2024 (rechtsplegingsdossier, stuk 8) de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd heeft en heeft aangevuld. Voorts is de Raad er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteerd door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

De Raad herinnert er verder aan dat zowel de richtlijnen van UNHCR als de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA niet bindend zijn. Artikel 11, derde lid van de Verordening 2021/2303/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2021 inzake het Asielagentschap van de Europese Unie en tot intrekking van Verordening nr. 439/2010/EU houdt wel volgende verplichting in: "*Bij de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming houden de lidstaten rekening met de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren, onverminderd hun bevoegdheid om te besluiten op individuele verzoeken om internationale bescherming*". Ten slotte merkt de Raad op dat de richtlijnen van UNHCR en de gemeenschappelijke analyse en richtsnoeren van EUAA de asielinstanties niet ontslaan van hun verplichting om, conform artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), over te gaan tot een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden.

De Raad zal zich bij de actuele beoordeling van de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming laten leiden door de meest recente landeninformatie, *in casu* bestaande uit diverse bronnen, die zich in het rechtsplegingsdossier bevindt en die hem door beide partijen wordt aangereikt. Verzoekers verzoek wordt daarbij afzonderlijk en op individuele wijze onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in zijn land van herkomst, alsook met de individuele elementen die hij zelf aanbrengt. Bovendien betreft het de beoordeling van de situatie in het land van herkomst van verzoeker zoals deze bestaat op het ogenblik van het vellen van het onderhavige arrest. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt namelijk in elk stadium van het verzoek om internationale bescherming. *In casu* dient te worden vastgesteld dat zowel verzoeker als verweerder een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde landenrapporten, informatie en persartikels aanleveren die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Beoordeling

3.7.1. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Afghanistan uit vrees voor de taliban omdat zijn vader jarenlang heeft gewerkt voor het Afghaanse Nationaal Leger (ook: ANA) en niet is ingegaan op de eis van de taliban om zijn werkzaamheden stop te zetten. Verzoeker voert aan dat hij daarom werd gevisieerd door de taliban als oudste zoon van het gezin en voegt toe dat zijn vader intussen is gedood door leden van de taliban. Daarnaast verklaart verzoeker dat hij enkele maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan werd verkracht door A. S. en dat A. S. samen met diens moeder, nadat zijn eigen moeder hen had aangesproken omwille van de verkrachting, in het dorp het nieuws verspreidde dat verzoeker A. S. valselijk zou hebben beschuldigd van verkrachting. Hierop zouden verzoekers dorpsgenoten hem hebben uitgescholden en hebben geëist dat hij uit het dorp zou vertrekken.

3.7.2. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat op zich niet in twijfel wordt getrokken dat verzoekers vader als soldaat bij het vroegere Afghaanse Nationale Leger (ANA) werkte, wat verzoeker staft door zijn verklaringen en diverse documenten met betrekking tot zijn vaders werkzaamheden (administratief dossier, map 'Documenten'). De Raad merkt evenwel op dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden problemen met de taliban omwille van de werkzaamheden van zijn vader voor het ANA.

3.7.2.1. Er dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over het gegeven of hij al dan niet met zijn vader uit Afghanistan zou zijn vertrokken in juni 2019. Zo verklaart hij in het kader van de fiche NBMV *d.d.* 22 augustus 2022 dat hij samen met zijn vader uit Afghanistan vertrok, maar zij in Iran gescheiden raakten (administratief dossier, fiche NBMV, p. 3), daar waar hij op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk ontkent dat hij samen met zijn vader zou zijn vertrokken (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 16A). Verzoeker verklaart op de Dienst Vreemdelingenzaken bovendien enerzijds dat zijn vader spoorloos is na de machtsovername (*ibid.*), om elders aan te geven dat hij geen idee heeft wat er met zijn vader is gebeurd (administratief dossier, 'vragenlijst' DVZ, vraag 3.5.). Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart verzoeker dan weer opnieuw dat hij samen met zijn vader is vertrokken uit Afghanistan en dat zij van elkaar gescheiden raakten in Iran. Verzoeker voegde hieraan toe dat zijn vader ongeveer een week na de machtsovername werd gedood door de taliban, nadat hij vanuit Iran was teruggestuurd (administratief dossier, CGVS, p. 12-15).

Zowel tijdens de confrontatie tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS met deze tegenstrijdigheden als in zijn verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het volharden in één versie van de tegenstrijdige verklaringen, met name deze die hij heeft afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS. De Raad merkt echter op dat het louter verwijzen naar één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het ontkennen van een andere afgelegde verklaring, niet als een dienstig verweer kan worden beschouwd om de vastgestelde incoherenties te herstellen. Dat verzoekers verklaringen op het CGVS een loutere precisering zouden inhouden ten opzichte van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken – zoals hij voorhoudt in het verzoekschrift –, kan niet worden gevolgd. Zo dient er immers te worden opgemerkt dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk de vraag kreeg of hij dus niet samen met zijn vader was vertrokken, waarop hij antwoordt: "*Neen, papa is later vertrokken.*" (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 16A). Dat zijn verklaring dat hij wel degelijk met zijn vader uit Afghanistan vertrok, maar van hem gescheiden raakte in Iran – zoals hij op het CGVS voorhoudt – een verduidelijking van deze verklaring inhoudt, kan dan ook niet ernstig worden voorgehouden.

De Raad besluit dat de vaststelling dat verzoeker geen eenduidig zicht biedt op de vraag of hij al dan niet uit Afghanistan is vertrokken met zijn vader, afbreuk doet aan zijn algehele geloofwaardigheid en de door hem

voorgehouden vrees voor vervolging omwille van de werkzaamheden van zijn vader. Dit klemmt des te meer daar verzoeker ook nog verder onduidelijkheid schept over de omstandigheden van zijn vertrek uit Afghanistan. Immers, daar waar hij tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken een specifieke tijdspanne kan geven voor zijn vertrek – m.n. twee maanden voor de machtsovername door de taliban – (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vragen 10 en 34), blijft verzoeker op de zetel van het CGVS vaag en kan hij zelfs geen periode van het jaar aangeven, behoudens dat het “*een beetje warm*” was (administratief dossier, CGVS, p. 14). Dat verzoeker dergelijke vage en inconsistente verklaringen aflegt omtrent de omstandigheden van zijn vertrek, vormt een negatieve indicatie met betrekking tot zijn algehele geloofwaardigheid.

Verder doet de vaststelling dat verzoeker slechts tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS voor het eerst aanhaalt dat zijn vader kort na de machtsovername door de taliban werd gedood (administratief dossier, CGVS, p. 12-13) afbreuk aan de door hem voorgehouden vervolgingsfeiten. De verklaring van verzoeker dat zijn moeder hem hiervan pas enkele maanden voor het persoonlijk onderhoud op het CGVS inlichtte omdat verzoeker ziek was, omdat het slecht nieuws was en zij dacht dat hij dit niet zou aankunnen (administratief dossier, CGVS, p. 12 en 15) – redenen die hij in zijn verzoekschrift herneemt –, kan niet overtuigen. Uit verzoekers verklaringen volgt immers dat hij sinds zijn aankomst in België ongeveer twee à drie keer per week met zijn moeder in contact staat, dat zijn moeder op de hoogte is van zijn verzoek om internationale bescherming en dat zij de persoon was die meerdere documenten ter staving van verzoekers verzoek naar België verstuurde via een dorpeling (administratief dossier, CGVS, p. 5, 6, 8 en 12). Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekers moeder er net alles aan zou hebben gedaan om verzoeker te informeren over de dood van zijn vader aangezien dit een belangrijk element vormt voor zijn verzoek om internationale bescherming en dat zij dit niet gedurende bijna twee jaar zou hebben achtergehouden voor verzoeker (administratief dossier, CGVS, p. 13).

In dit kader kan nog worden vastgesteld dat verzoeker ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming foto's voorlegt van zijn overleden vader (administratief dossier, map 'Documenten'). De Raad merkt evenwel op dat er, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift, geen objectieve bewijswaarde aan deze foto's kan worden toegedicht aangezien zij eenvoudig te manipuleren of te fabriceren zijn en bijgevolg geen garantie bieden over de authenticiteit van wat wordt afgebeeld. Hoe dan ook kan uit de voorgelegde foto's niet worden afgeleid in welke omstandigheden verzoekers vader zou zijn overleden, laat staan dat zij een bewijs vormen voor de door verzoeker aangevoerde vrees voor vervolging.

3.7.2.2. Voorts zijn verzoekers verklaringen over het handelen van de taliban voor zijn vertrek uit Afghanistan niet aannemelijk in de door hem geschetste context. Verzoeker merkt tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS op dat de taliban in Abdelkhil vaak, soms elke dag, langskwamen aan verzoekers gezinswoning, dat ze tegen de deur schopten en zeiden dat er iemand woonde die voor de buitenlanders werkte en dat ze tegen zijn moeder vertelden dat zijn vader met zijn werk voor het ANA moest stoppen. Verzoekers vader zou ondanks deze eisen steeds zijn blijven verder werken voor het ANA. Verzoeker voert hierbij ook aan dat de taliban behalve langskomen geen andere stappen tegen zijn gezin ondernamen en dat ze het huis niet doorzochten in Abdelkhil (administratief dossier, CGVS, p. 16, 17 en 21). Verzoekers gezin verhuisde volgens zijn verklaringen ongeveer 3,5 jaar voor zijn vertrek uit Afghanistan naar Momand Dara. Een jaar voor verzoekers vertrek kwamen de taliban er voor het eerst langs omdat ze op zoek waren naar verzoekers vader. Zijn moeder gaf hen zijn telefoonnummer en verklaarde valselijk dat hij in Kaboel werkte (administratief dossier, CGVS, pp. 17-18). Verzoeker verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud verder dat de taliban nadien bleven langskomen en dat ze twee keer het huis doorzochten omdat ze verzoeker wilden ontvoeren of vermoorden indien zijn vader niet stopte met zijn werk voor het ANA. Verzoeker geeft aan dat de taliban een eerste keer binnenkwamen, maar hem niet vonden omdat ze de kamers niet echt doorzochten en er enkel in keken en verzoeker verstopt zat onder de dekens (administratief dossier, CGVS, p. 19). De tweede en laatste keer dat ze binnenkwamen en het huis doorzochten, zou verzoeker naar eigen zeggen langs de poort van de velden zijn kunnen wegvluchten naar de burens. Sindsdien kwamen de taliban nog langs maar niet meer binnen in het huis (administratief dossier, CGVS, p. 20-21).

De Raad benadrukt dat dergelijke vrijblijvende handelwijze van de taliban niet aannemelijk is in de door verzoeker geschetste context. Uit verzoekers verklaringen blijkt immers dat de taliban in zijn regio de controle hadden - de politie kon niet naar verzoekers dorp komen -, dat ze er rondliepen en de mensen sloegen en dat ze mensen die voor de overheid of het leger werkten vermoordden (administratief dossier, CGVS, p. 13). Verzoeker geeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud hierbij als voorbeeld hoe de taliban een soldaat van de commandotroepen, die zich had verstopt in een waterput nadat de taliban bij hem thuis waren geweest, doodschoten hoewel zijn moeder en de hele familie hen smeekten om dat niet te doen (*ibid.*). Deze harde aanpak van de taliban ten opzichte van mensen die hen tegenwerken wordt ook bevestigd door de beschikbare landeninformatie (zie EUAA “*Afghanistan. Targeting of Individuals*” van augustus 2022). Aangezien verzoekers vader nooit inging op de eisen van de taliban om met zijn werk voor het ANA te

stoppen, kan er in de door verzoeker geschetste context en gelet op de beschikbare landeninformatie dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat de taliban reeds in Abdelkhil verzoekers huis zouden hebben doorzocht, dat zij bij hun twee huiszoekingen in Momand Dara grondiger te werk zouden gegaan zijn, dat zij niet plots met huiszoekingen zouden gestopt zijn tijdens de laatste 7 à 8 maanden voor verzoekers vertrek uit Afghanistan en dat zij concrete en ernstige stappen zouden hebben ondernomen tegen verzoeker en zijn familie voor zijn vertrek uit Afghanistan. Het door verzoeker geschetste gedrag van de taliban voor zijn vertrek doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas.

3.7.2.3. Overigens doet het door verzoeker voorgehouden gestelde gedrag en dat van zijn vader na de bedreigingen van de taliban eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde feiten en vrees. Nadat de taliban bij de eerste huiszoeking hadden verklaard verzoeker te willen ontvoeren of vermoorden indien zijn vader niet zou stoppen met zijn werk, zou verzoekers vader louter hebben aangegeven dat verzoeker voorzichtig moest zijn. Verzoeker geeft tijdens het persoonlijk onderhoud aan dat hij nadien niet meer buiten ging, hij gewoon thuiszat en verder geen concrete veiligheidsmaatregelen nam (administratief dossier, CGVS, p. 20). Na de tweede huiszoeking werden er evenmin concrete veiligheidsmaatregelen genomen, behoudens dat verzoekers maternale oom wel vaker bij hen thuis kwam (administratief dossier, CGVS, p. 21). Verzoeker bleef vervolgens nog 7 à 8 maanden thuis hoewel de taliban bij hem thuis bleven langskomen en verliet het land slechts nadat hij in het dorp het slachtoffer zou geworden zijn van een verkrachting (administratief dossier, CGVS, p. 21-24).

Dergelijk gedrag strookt niet met de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging door de taliban. Aangezien de taliban in zijn dorp de controle hadden en hardhandig optraden tegen dorpelingen die voor de overheid en het leger werkten (*supra*), kan er immers redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers vader en hijzelf, na de eerste huiszoeking van de taliban, snel concrete en ernstige veiligheidsmaatregelen zouden hebben genomen om verzoeker tegen de taliban te beschermen. Zo kan immers redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker ondergedoken zou zijn of het land zou hebben verlaten, aangezien de taliban verzoeker wisten wonen en er regelmatig langskwamen.

Gelet op het voorgaande kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker geschetste vervolgingsfeiten vanwege de taliban omwille van de vroegere werkzaamheden van zijn vader voor het ANA.

3.7.2.4. De Raad vervolgt dat, hoewel verzoekers profiel van zoon van een soldaat van het ANA niet in twijfel wordt getrokken, hieruit op zich geen nood aan internationale bescherming kan worden afgeleid. Uit de beschikbare landeninformatie (EUAA “*Afghanistan. Targeting of Individuals*” van augustus 2022, EUAA “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van 4 november en EUAA, “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Verzoeker haalde aan dat zijn vader soldaat was bij het ANA, dat de taliban ermee dreigden verzoeker te vermoorden of ontvoeren indien zijn vader zijn werk niet zou stopzetten en dat verzoekers vader kort na de machtsvername en na verzoekers vertrek uit Afghanistan door de taliban werd meegenomen en gedood. Uit het voorgaande blijkt evenwel dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over deze problemen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolging van zijn vader toont verzoeker de problematische situatie waarin hij zich volgens zijn verklaringen bevindt niet aan. Voorts kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Verzoeker haalde geen dergelijke geloofwaardige zaken aan. Het loutere feit dat verzoeker een familielid is van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om op zich een nood aan bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Dit wordt eens te meer bevestigd door de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangeeft dat zijn moeder, broers en zussen zich nog in Afghanistan bevinden en het thans goed stellen (administratief dossier, CGVS, p. 9). De Raad voegt hier nog aan toe dat, indien kan worden aangenomen dat verzoekers vader is overleden, de vraag rijst wat de reden zou zijn dat de taliban hem nog zouden viseren.

3.7.3. Daarnaast haalt verzoeker aan dat hij drie tot vijf maanden voor zijn vertrek uit Afghanistan werd verkracht door A. S.. Verzoeker zou over deze verkrachting hebben gesproken met zijn moeder, die verzoeker de volgende dag naar de dokter meenam en vertelde wat er gebeurd was. Daarnaast zou verzoekers moeder ook naar de moeder van A. S. zijn gegaan om haar te confronteren met de gebeurtenissen. De moeder van A. S. zou dit hebben ontkend en later zouden zij en haar zoon A. S. in het dorp hebben verspreid dat verzoeker A. S. valselijk beschuldigd had van verkrachting. Omwille hiervan zou verzoeker in zijn dorp zijn uitgescholden en zouden bepaalde dorpelingen hebben geëist dat hij het dorp zou verlaten (administratief dossier, CGVS, p. 22-24).

De Raad merkt op dat in dit verband geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker geschetste reactie van zijn moeder en de daaruit voortvloeiende problemen in zijn hoofd. Het door verzoeker geschetste gedrag van zijn moeder, waarbij zij openlijk aan een arts vertelde dat verzoeker verkracht was en vervolgens de moeder van A. S. met de daden van haar zoon ging confronteren zonder overleg te plegen met iemand anders van verzoekers familie, is niet aannemelijk en zelfs risicovol. Uit verzoekers verklaringen op het CGVS blijkt immers dat wanneer er een verkrachting gebeurt, dit als gevolg heeft dat het slachtoffer en diens familie worden uitgesloten en uitgesloten, dat niemand met het slachtoffer wil trouwen en dat het leven onmogelijk wordt (administratief dossier, CGVS, p. 4). In een dergelijke context kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers moeder enige voorzichtigheid aan de dag zou hebben gelegd alvorens dit aan de dokter en de moeder van A. S. te communiceren en dat zij dit, gelet op het patriarchale karakter van de Afghaanse samenleving en de gevolgen die dergelijke feiten volgens verzoeker voor de hele familie zouden kunnen hebben, eerst binnen de eigen familie zou hebben aangekaart.

Verder kan evenmin geloof worden gehecht aan het door verzoeker geschetste gedrag van A. S. en diens moeder. Het gegeven dat A. S. en zijn moeder zelf in het dorp zouden verkondigen dat A. S. valselyk werd beschuldigd van verkrachting, valt immers evenmin te rijmen met de door verzoeker geschetste context. De Raad onderstreept dat aangezien dergelijke verkrachting er, volgens verzoekers verklaringen, toe kan leiden dat hij en zijn familie zouden kunnen worden uitgesloten en uitgesloten, het niet aannemelijk is dat A. S. en zijn moeder dergelijke verhalen over zichzelf zouden verspreiden.

3.7.4. Verzoeker verwijst zowel in zijn verzoekschrift als in zijn aanvullende nota's nog naar het feit dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens zijn verwestering. Hij verwijst daarbij naar zijn lang verblijf in België, het gegeven dat hij op zeer jonge leeftijd zijn land is ontvlucht in 2021, het feit dat hij zich gedraagt naar de normen van de Belgische samenleving en hij handelt tegen de wetten van de *sharia* zoals deze worden toegepast door de taliban. Verzoeker stelt zich dan ook de vraag of hij 'het spel' zal kunnen spelen en zich also aan de regels van de taliban en de lokale gebruiken zal kunnen houden.

Verzoeker heeft middels zijn aanvullende nota van 5 november 2024 (rechtsplegingsdossier, stuk 10) volgende stukken neergelegd ter staving van zijn (gepercipieerde) verwestering: inschrijvingsbewijs Ligo van 28 september 2024 tot 25 januari 2025 (stuk 1), brief tewerkstelling d.d. 10 oktober 2024 (stuk 2), doorstroomb dossier S. M. schooljaar 2023-2024 (stuk 3), verklaring AMA-dienst Fedasil Lommel (stuk 4), medisch dossier TBC (stuk 5), verklaring verzoekers voormalig voogd d.d. 4 november 2024 (stuk 6), verklaring van L. E. en kopie van identiteitskaart L. E. (stuk 7) en foto's van verzoeker met L. E. (stuk 8). Uit deze stukken blijkt dat verzoeker na een gefaalde schoolloopbaantraject omwille van onder meer veelvuldig ziekte-uitval en na het opstarten van het BENO-project, thans in België tewerkgesteld is en wordt omschreven als een voortreffelijke werknemer, iemand die vastberaden is om zich te herpakken en te werken aan zijn toekomst in België, iemand die kwetsbaar en tegelijk ook veerkrachtig is, iemand die respectvol, vriendelijk en aangenaam is, zich Belgisch kleedt, zich bezighoudt met meisjes en zijn best doet om het Nederlands verder onder de knie te krijgen.

3.7.4.1. In de bestreden beslissing wordt inzake verzoekers verblijf in Europa het volgende overwogen:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EU AA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets

te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Toen je gevraagd werd om welke reden de taliban je zouden viseren, gezien jouw vader dood is, stelde je dat je gevisereerd zou worden omdat je gevlucht was naar het land van de ongelovigen en daarin contact was gekomen met ongelovigen (CGVS, pg. 21 & 22). Dit vormt echter louter een blote bewering die je op geen enkele wijze staft met objectieve elementen. Wanneer je gevraagd werd op wat je je hiervoor baseerde, kon je immers geen enkele concrete indicatie aanreiken waaruit blijkt dat de taliban op de hoogte zouden zijn van je verblijf in een ongelovig land en dat zij je omwille hiervan zouden viseren bij terugkeer. Integendeel, je beperkte je tot het vage en algemene antwoord dat de taliban, voor zover jij weet, muziek en disco verboden hebben, en dat ze mensen die in contact kwamen met buitenlanders en ongelovigen hard aanpakken (CGVS, pg. 22). Bijgevolg maak je niet aannemelijk dat de taliban bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zouden te weten komen dat je in een ongelovig land hebt verbleven en dat zij je omwille hiervan zouden viseren.

Voorts verklaarde je advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud dat je op jonge leeftijd Afghanistan verlaten hebt, dat je een deel van je puberteit hebt doorgebracht in België, en dat er omwille hiervan aandacht moet gegeven worden aan verwestering of de perceptie van verwestering in jouw hoofdte in geval van terugkeer naar Afghanistan (CGVS, pg. 25). Je voogd gaf verder aan dat je heel gemotiveerd was om naar school te gaan hoewel je vaak afwezig was door je ziekte, en dat je je best doet om de taal te leren en je te integreren (CGVS, pg. 25). Er dient hierbij vooreerst te worden opgemerkt dat je tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS zelf op geen enkel moment aangaf dat je verwesterd was, maar louter dat je omwille van het feit dat je naar een ongelovig land kwam en hier in contact kwam met ongelovigen zou gevisereerd kunnen worden bij terugkeer naar Afghanistan (zie supra.). Daarnaast moet worden vastgesteld dat je tot 14 à 15-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, pg. 14), waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse waarden en normen. Dit blijkt uit het feit dat je er deelnam aan het maatschappelijke leven. Zo verklaarde je immers dat je als oudste zoon de taken van je vader overnam wanneer hij aan het werk was bij het ANA. Je ging bijvoorbeeld naar de stad om er de boodschappen te doen (CGVS, pg. 13). Voorts blijkt uit je verklaringen dat je hier in België vasthoudt aan je geloofsovertuiging. Je bidt hier en neemt hier deel aan de ramadan (CGVS, pg. 7). Ten slotte, beschik je in Afghanistan over een familiaal netwerk dat je kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij je je desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afgaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Je verklaarde dat je 2 à 3 keer per week contact hebt met je moeder die in Afghanistan samen woont met je broers en zussen (CGVS, pg. 8). Je hebt met je moeder, je broers, en je zussen een goede relatie (CGVS, pg. 9). Je familie kan er ook rekenen op je maternale oom met wie jullie een goed contact hebben (CGVS, pg. 10). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afgaanse waarden en normen, of dat je je deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

3.7.4.2. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie evolueert naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder zijn laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om te worden begeleid door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot '*qisas*'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot '*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door controleurs van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen

hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 20). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook van personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons wordt bekeken (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheids-medewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteits-docenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 53-55; *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van

banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als *"verwesterd"* worden gezien, kunnen worden bedreigd door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als *"verraders"* of *"ongelovigen"*.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van 'zina' kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA *"Country Guidance"* wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *"Country guidance: Afghanistan"*, mei 2024, p. 57-61).

3.7.4.3. *In casu* blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat verzoeker momenteel achttien jaar oud is en op vijftienjarige leeftijd Afghanistan heeft verlaten (administratief dossier, 'verklaring DVZ', vraag 34). Verzoeker zou ongeveer een jaar onderweg zijn geweest alvorens in België te zijn aangekomen op 21 augustus 2022 en de volgende dag een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoeker was op dat ogenblik zestien jaar oud. Zijn leeftijd wordt als dusdanig niet betwist, evenmin werd een leeftijdsonderzoek verricht. Verzoeker verblijft intussen tweeënhalf jaar in België. Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op vijftienjarige leeftijd al enigszins gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij een groot deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn voor zijn sociale ontwikkeling, het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van bepaalde waarden en normen, buiten Afghanistan en in Europa doorgebracht.

Bovendien verliet verzoeker Afghanistan enkele maanden voor de machtsovername van de taliban en groeide hij bijgevolg op tijdens de periode dat de taliban niet algemeen aan de macht was.

Verzoeker verwijst zowel in zijn verzoekschrift als in zijn aanvullende nota's nog naar het feit dat hij niet kan terugkeren naar Afghanistan wegens zijn verwestering.

De Raad herinnert eraan dat de beoordeling van de nood aan internationale bescherming zich niet kan beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade vereist in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker. Verzoeker moet in navolging van een fundamenteel gewijzigde situatie in Afghanistan waarbij de taliban heden functioneren als een “*de facto*”-regering, de mogelijkheid krijgen om op passende wijze, in het licht van deze ingrijpende gebeurtenissen in Afghanistan, relevante elementen aan te brengen zodat een zorgvuldige, correcte en volledige beoordeling van een eventuele nood aan internationale bescherming gebeurt.

Uit een lezing van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* slechts kort heeft gepolst waarom verzoeker, die minstens een deel van zijn puberteit in België heeft doorgebracht en voor de machtsovername door de taliban zou zijn vertrokken uit Afghanistan, denkt dat de taliban hem bij een terugkeer als ongelovige zouden beschouwen (administratief dossier, CGVS, p. 22) en niet naar de wijze waarop hij zijn leven in België invult, noch naar de eventuele gevolgen van zijn jarenlange afwezigheid uit Afghanistan in geval van terugkeer. Nochtans was verzoeker ten tijde van het persoonlijk onderhoud ruim twee jaar afwezig uit Afghanistan, nadat hij Afghanistan als minderjarige voor de machtsovername door de taliban had verlaten. Hoewel de Raad erkent dat zulke elementen tevens door middel van het verzoekschrift en een aanvullende nota kunnen worden aangereikt, moet er worden vastgesteld dat deze *in casu* hiertoe niet volstaan.

Hierbij wijst de Raad tevens op verzoekers familiale en individuele omstandigheden. De Raad benadrukt dat het voormalige werk van verzoekers vader bij het ANA niet betwist wordt. Verzoeker zal na een verblijf van meer dan twee jaar in het Westen, alwaar hij deelnam aan en werd ondergedompeld in de Belgische samenleving, terugkeren naar Afghanistan als de zoon van een persoon die werd geaffilieerd met de voormalige veiligheidsdiensten. De vraag rijst of en zo ja op welke wijze deze aan verzoekers zaak specifiek toebehorende omstandigheid, in cumulatie met de overige specifieke en individuele omstandigheden van verzoekers zaak, ertoe kan leiden dat hij bij een terugkeer hierdoor bijkomend in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

3.7.4.4. Gelet op de grenzen van de ondervraging ter terechtzitting verkeert de Raad in de onmogelijkheid om verdere duiding te krijgen omtrent de beschermingsnood van verzoeker ingevolge zijn afwezigheid van enkele jaren uit Afghanistan en verblijf in Europa, alsook omtrent de mogelijke risico's voor verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de elementen, eigen aan zijn zaak, in het kader van een (toegeschreven) morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een (toegeschreven) verwestering.

3.7.5. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

3.7.6. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 december 2023 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET